

NELJÄS VUOSIKYMMEN ELÄMÄNILOA

MYYRMÄEN ELÄKKEENSAAJAT RY
HISTORIIKKI 2007 - 2016

Leo Karetvaara

Yhdistyksen neljäs kymmenvuotiskausi 2007-2016

Sain kymmenen vuotta sitten haastavan ja mielenkiintoisen tehtävän kirjoittaa yhdistyksen historiikin vuosilta 1976-2006. Otsikoin sen ”Kolme vuosikymmentä elämäniloa”. Nyt olemme jakaneet toisillemme elämäniloa, asiaa ja viihdettä sekä yhdessäolon tuottamaa mielihyvää kymmenen vuotta lisää. Jokaisella on ollut annettavaa ja jokainen on saanut silmien, korvien ja suun iloksi monenlaista herkkua.

Seuraavilla sivuilla kerrotaan neljännessä vuosikymmenestä. Tarkan aikataulun mukaista historiikin vaatimusta teksti ei täytä, vaan se on enemmän kuvailevaa. Kirjoittaja on asiakirjojen paikoin niukasta ilmaisusta huolimatta voinut eläytyä ihmettelemään toiminnan monipuolisuutta ja ihastelemaan yhdistyksen jäsenten sitoutumista toimiinsa.

Tekstiä ovat tarkistaneet ja täsmentäneet erityisesti *Elis Grönlund, Pentti Heimonen, Pentti Kauko* ja *Marja Leppänen*. Kaunis kiitos avusta heille kuin myös muille erittäin hyödyllisestä avusta!

Yhdistyksen perustajajäsenistä *Raakel Kananen* käy yhä kerhossa. Hänen lisäksi historiikissa muistelevat kerhon toimintaa *Väinö Herlin, Toivo Jalonen, Maija-Leena Mero* ja *Oiva Rakkolainen*. Heidän elämästään kerrotaan muutenkin kuin vain yhdistyksen jäsenenä. Ansioituneita jäseniä olisi monin verroin enemmän, nyt valinta päätyi heihin.

Käytämme yhdistyksestä paremmin suuhun sopivaa nimitystä ”kerho”, näin tehdään myös tässä historiikissa. Yhdistyksen harrastusryhmiä nimitetään myös kerhoiksi.

Vantaalla ja Parikkalassa keväällä ja kesällä 2016

Leo Karetvaara

Neljäs vuosikymmen elämäniloa

5

Harrastuksia joka päivälle
Arkki Cafen palvelut monille
Jäsenmäärä kasvanut tasaisesti
Soivat laulu, banjo, kitara, kannel ja hanuri
Hyötyliikuntaa tanssien
Runonlausuntaa ja kuvien katselua
Menestystä kulttuurikilpailusta
Vanhusten viikolla mukana
Buldersissa viihdytään, bocciaa pelataan
Talkoorinki auttaa ja korjaa
Tanssin tahtiin – kuntoilun rytmiin
Uutta Mimmi-kerho ja englanti
Ajan hermolla verkossa
Naapurit tutuiksi ja kaukokaipuuta
Teatterin taika houkuttaa
Umpimähkään ”Umpimähkään”
Osallistutaan ja opitaan
Nimekkäitä vierailijoita ja tietoa
Veteraanipäivä, pikkujoulu ja tasavuosisjuhla
Talous pidetty kunnossa

Tuokioita elämästä

17

Raakel Kananen: Ystävyysmatkoista tietokilpailuihin
Oiva Rakkolainen: Mandoliini soi ja sitten banjo
Toivo Jalonen: Rukkitehtaalta konduktööriksi
Väinö Herlin: Huru-Ukot ilahduttivat lauluillaan
Maija-Leena Mero: Vastuuta heikoimmista

Yhdistyksen toimihenkilöt 2007-2016

23

Palkitsemiset 29.10.2016

24

Myyrmäen Eläkkeensaajat ry perustettiin 22.10.1976

Myyrmäen Eläkkeensaajat ry perustettiin 22.10.1976 klo 14.00 alkaneessa kokouksessa, joka pidettiin Myyrmäen Urheilutalon Hölkkähaikaran kabinetissa. Kokoonkutsujana oli Etelä-Vantaan Sosialidemokraatit ry:n puheenjohtaja *Harri Lipsanen*.

Kokoukseen saapui 25 osanottajaa. Harri Lipsanen valittiin kokouksen puheenjohtajaksi, sihteeriksi *Kaarina Syrjälä* ja pöytäkirjan tarkastajiksi *Onni Pitkänen* ja *Risto Kokko*. Yhdistyksen kotipaikaksi päätettiin Vantaa ja samalla päätettiin liittyä Eläkkeensaajien Keskusliitto EKL ry:n jäseneksi.

Toiminnan tavoitteeksi määriteltiin toimia eläkkeellä olevien ihmisten yhdysiteenä sekä eläkeläisiä koskevan tiedon jakaminen, retkien, matkojen, viihdetilaisuuksien sekä kulttuuritoiminnan järjestäminen. Jäsenmaksuksi päätettiin 5 markkaa vuodelta, liittymismaksuksi 1 mk.

Ensimmäiseen johtokuntaan valittiin kuusi varsinaista ja kuusi varajäsentä. Yhdistyksen ensimmäiset toimihenkilöt olivat puheenjohtaja *Onni Pitkänen*, varapuheenjohtaja *Risto Kokko* ja sihteeri *Raakel Kananen*.

Kokoukset aloitettiin maanantaisin Uomarinteen kansakoulun vapaa-aikatiloissa. Kaupunki luovutti tilat käyttöön maksutta. Ensimmäinen kokous oli 25.10.1976 klo 15-16. Tähän "yleiseen kokoukseen" osallistui 14 jäsentä.

NELJÄS VUOSIKYMMEN ELÄMÄNILOA

Harrastuksia joka päivälle

Heti ensimmäisestä toimintavuodestaan lähtien yhdistyksen jäsenille, ”kerholaisille”, oli tarjolla useita erilaisia aktiviteetteja. Ajan mittaan niitä on tullut runsaasti lisää.

Maanantai

kerää yhteen vuosi vuodelta aina vain suuremman ja suuremman joukon kerholaisia. Maanantaisin on eri alojen asiantuntijoiden esitelmiä terveydestä pankkiasioihin, joinakin on kerholaisten omaa ohjelmaa.

Tapaamispaikkana oli alkuaan Myyrinkoti, vuodesta 2005 lähtien Iso-Myyrin monitoimitila Arkki. Tupa on täyttynyt: osallistujia on ollut keskimäärin 90 kerholaista, mutta joskus lähes 150 riippuen aiheen ja esitelmöitsijän kiinnostavuudesta.

Maanantaikerho aloitetaan kahvilla, jonka jäsenet maksavat itse, hinta on yksi euro. Kokoontumisaika on klo 11.30-13.00, mutta ennen tai sen jälkeen on pidetty laulukuoron ja muiden harrastuspiirien harjoituksia ja palavereita.

Pääemäntinä ovat viime vuosina olleet Saara Saari, hänen jälkeensä Kaarina Kantola ja vuodesta 2013 lähtien Toini Ullgrén. Pääemäntien vastuulla on myös juhlien tarjoilu.

Maanantaisin on voinut mittauttaa verenpaineensa. Mittauksista on vastannut Hilikka Heimonen vuoteen 2014 ja sen jälkeen Marja-Liisa Vilkki ja Pirjo Lietzen. Vuonna 2008 verenpainetta mitattiin 25 kertaa ja niissä paineensa mittautti 234 kerholaista. Diabetes-ryhmää on vetänyt Maj-Brit Laitinen joka toinen maanantai.

Kevät- ja syyskauden ensimmäisenä kerhopäivänä on omaa ohjelmaa ja kerhokalenterin esittely.

Tiistai

Tiistaisin on ohjattua voimistelua tai tuolijumppaa, kävijöitä 50-95. Lisäksi on kuntosalivuoro. Tiistain jumppaa on vetänyt viime vuosina ensin Marja-Leena Nuora ja sen jälkeen Maija Heikura. Vuonna 2016 saatiin yhteistyökumppaniksi Vantaan voimisteluseura. Seurasta tulee voimistelun vetäjä joka toinen viikko.

Keskiviikko

oli Oiva Rakkolaisen vetämän lauluryhmän, Huru-Ukkojen, harjoittelupäivä, mutta hänen vetäytyttyään toiminta hiipui. Syksyllä 2006 Pentti Heimosen esityksestä aloitti miesten keskustelu- ja ”turina” -kerho, joka nimettiin Ukko-kerhoksi.

Torstai

Torstaisin kokoontuvat kädentaitajat. Käsityökerho toimi alkuun Raikukujan palvelutalossa, mutta muutti lokakuussa 2007 Arkkiin. Vuonna 2010 käsityökerho kokoontui 34 kertaa. Seuraavana vuonna Alli Grönlund ja Irja Pollari ompelivat 12 kpl esiliinoja Kivistön kymppiluokan koululaisille.

Kuoron naisille valmistettiin 2012 esiintymishuivit ja yhdistyksen ”edustusfleceihin” logot. Käsityön taitajat valmistavat tuotteita myyjäisiin ja ovat tehneet jäsenille pieniä ompelutöitä.

Käsityöryhmällä on ollut myyntipöytä Myyrinkodin Senioripäivillä ja myytävää yhdistyksen esittelypöydässä Hyvinvointi-messuilla Energia Areenalla. Vuonna 2014 kerho osallistui Elma Käsityö- ja maaseutumessuille. Käsityökerho on toiminut Työväen Sivistysliitto TSL:n opintokerhona ja on saanut opintokerhotukea TSL:ltä. Vuoden 2016 alusta opintokerhojen tuki lopetettiin.

Torstai on myös pelipäivä: pelataan bocciaa ja biljardia sekä muita pelejä korttipeleistä lautapeleihin. Kesätorstait vietetään Buldersissa.

Perjantai

on jännittävä tietokilpailujen ja bingon pelaamisen päivä. Osanottajia on ollut keskimäärin 45. Satunnaisesti aloitettu tietokilpailu muuttui vuonna 2002 säännölliseksi. Kilpailussa on kisannut kaksi joukkuetta, ”ikkunanpuoli” ja ”lavanpuoli”. Tietokilpailun on järjestänyt Simo Riemunen, viime vuodet kilpailusta on vastannut Sven Pettersson.

Tieto on tilastojen mukaan jakautunut hyvin tasaisesti, sillä esim. vuonna 2007 pisteet olivat: ikkunanpuoli 429 ja lavanpuoli 463 pistettä. Tasapeliin on päädytty muutaman kerran. Vuoden 2008 keväällä tiedossa kilpailtiin 17 kertaa, vuoden 2010 aikana Riemunen isännöi kilpailua peräti 34 kertaa. Tietokilpailun jännitystä on purettu usein tuolijumpalla.

Kun edellä kerrottuun lisätään vielä sunnuntaiset kävelyretket, ”vapaapäiväksi” jää vain lauantai – tai ei oikeastaan sitäkään, sillä talkoorinki on auttanut jäseniä arjen askareissa aina, kun apu on ollut tarpeen.

Arkki Cafén palvelut monille

Arkki Cafén tietokoneet ovat klo 10-12 jäsenten käytettävissä. Kahvilan tiloissa kokoontuvat myös veikkauksen harrastajat.

Vantaan kaupungin nuorisotoimen kanssa on tehty sopimus, että Myyrmäen Eläkkeensaajat hoitaa talkootyönä Arkki Cafén asiakaspalvelun korvausta vastaan. Korvaus kohdistetaan jäsenten kultturi- ja virkistystoimintaan. Yhdistyksen jäsenet hoitavat Arkki Caféa viitenä päivänä viikossa. Asiakaspalvelun aloitti Marja-Leena Nuora puheenjohtajakaudellaan. Talkoolaisia on nykyään 20-25 henkeä.

Jäsenmäärä kasvanut tasaisesti

Yhdistyksen toimintakertomus vuodelta 2007 alkaa toteamuksella ”*Jäseniä on tullut meidän kerhoon lisää melkein viikoittain, jäsenmäärä 219 henkilöä, joista naisia 152 ja miehiä 67*”. Jäsenmäärä oli ylittänyt kahden sadan rajan

vuonna 2001 ja kipusi nyt hyvää vauhtia ylemmäs.

Vuonna 2016 oli jäseniä 344, joista naisia 245 ja miehiä 99. Vuonna 2010 kerhossa kävijöiden määrä oli 5650. Vuonna 2016 vähintään 20 vuotta jäsenenä toimineita oli 26.

Soivat laulu, banjo, kitara, kannel ja hanuri

Yhdistyksellä on ollut alusta lähtien sekakuoro. Muutama vuosi sitten n. 20 laulajan ryhmä sai nimen Myyrin Laulavat Seniorit. Alkuun sitä johti Marjatta Kujala, vuodesta 2007 lähtien Lilja Vieri. Myyrin Laulavat Seniorit äänitti vuonna 2011 lähinnä omaan käyttöönsä ja jäsenistölle tarkoitetun CD-levyn ”Lauluja elämän varrelta”. Vuodesta 2009 lauluryhmä toimi jonkin aikaa Työväen Sivistysliitto TSL:n opintokerhona.

Lauluryhmä Mirjat, 5-6 jäsentä, on harjoitellut ja vuodesta 2008 esiintynyt Marjatta Kujalan johdolla. Oiva Rakkolaisen banjo on antanut sekä alkutahteja että tahdittanut varsinkin Huru-Ukkojen laulua. Rakkolaisen jälkeen laulajia on säästännyt Esko Penttinen hanurillaan. Steppitanssija Mauno Poikela on esiintynyt usein Huru-Ukkojen kanssa.

Veikko Niemimäki on esiintynyt kanteleineen useana vuonna, erityisesti kerhon juhlissa. Trubaduuri Kari O.Korhonen on kitaroineen esittänyt lauluja ja erityisesti kantrimusiikkia vuodesta toiseen, niin ikään varsinkin kerhon juhlissa. Kerttu Nuppolan yksinlaulu on ilahduttanut kuulijoita monissa eri tilaisuuksissa.

Leo Karetvaara lauloi eri yhtyeiden solistina kerhon järjestämissä tansseissa vuosina 1993-2009. Muuta ohjelmaa, kuten lauluja, tarinoita, runoja ja kaskuja sisältäviä rapsodioita hän on esittänyt yhdessä Tapio Rahkolan kanssa (duo Laitakaupungin Kavaljeerit) 2000-luvun alusta lähtien. Kaiken kaikkiaan Karetvaara oli esiintynyt kerholaisille vuoden 2015 loppuun mennessä 90 kertaa.

Musiikissa siirryttiin 2009 karaoke-kauteen kerhon hankittua laitteet. Se tiesi sitä, että ”yliolanheittimestä” päästiin eroon. Karaokea on laulettu ja

karaokemusiikin tahtiin on myös tanssittu.

Martinlaakson demarit on lahjoittanut kerholle 30 laulukirjaa. Yhdistys hankki uudet laulukirjat, 150 kpl, vuonna 2010. Laulukirja on Eläkkeensaajien laulukirja, ja siitä lauletaan tilaisuuden aluksi maanantaisin ja perjantaisin. Uusia jäseniä tervehditään heille osoitetulla laululla.

Hyötyliikuntaa tanssien

Musiikki on soinnut myös tanssiharjoituksissa. Ikiliikkujat ovat päässeet näyttämään taitojaan. Heitä on ohjannut Jouko Tukiainen, jolta on riittänyt taitoa myös paritanssin opetukseen. Seniori-tanssikerho on harjoitellut Ritva Huhtilaisen ohjaamana. Tanssijat osallistuivat Kouvolan kesäjuhllilla yhteisesiintymisiin pääjuhlassa.

Hyvää on nivelille tehnyt myös tuolijumppa. Sitä ehti johtaa monta kertaa Sauli Viita – itse pyörätuoliin joutunut aktiivisesti toiminut kerholainen. Käsiyökerhossa kudottiin Saulille torkkupeitto.

Runonlausuntaa ja kuvien katselua

Lausunta on yhä suosittua. Aktiivisimpia lausujia ovat olleet Toivo Jalonen, Rauni Viitamäki, Maire Sievinen sekä Juhani Auranen. Karetvaara on esittänyt myös omia runojaan. Muuta viihdettä on ollut katsella valkokankaalta kuvia kerhon toiminnasta. Valokuvia kerhon tilaisuuksista on innokkaasti ottanut Jaakko Lindroos. Vuonna 2009 katsottiin video aiheesta "70 vuotta Talvisodasta".

Menestystä kulttuurikilpailuissa

Vuonna 2011 julistivat TUL, EKL ja Eläkeläiset ry yhdistystensä jäsenille avoimet kulttuurikilpailut pidettäväksi joka toinen vuosi. Järjestelyvastuu on TUL:n veteraanijaostolla.

Ensimmäisen kerran ne järjestettiin Seinäjoella marraskuussa 2011. Kilpailut saivat suuren suosion ja niissä oli useita sarjoja sekä yksittäisille kilpailijoille

että ryhmille: laulu, puhe ja lausunta, paritanssi, kuorolaulu jne. Yhdistys kustansi kilpailuihin osaaottaville jäsenilleen matka- ja hotellikulut. Kari O.Korhonen osallistui yksinlaulukilpailuun säästäten itseään kitaralla, Jouko Tukiainen partnerinsa kanssa tanssiin ja Leo Karetvaara yksinlauluun ja lausuntaan. Yhdistetyn puhe- ja lausuntasarjan ensimmäiset kaksi sijaa menivät puhujille, kaksi seuraavaa lausujille. Karetvaara tuli sarjassa neljänneksi ja esitti lisäksi kilpailurunonsa pääjuhlassa.

Toisen kerran kilpailut järjestettiin 2013 Porissa ja siellä sekä 2015 Oulussa järjestetyissä kilpailuissa olivat mukana Kari O.Korhonen ja Juhani Auranen. Oulussa Auranen sekä Korhonen saavuttivat kumpikin sarjassaan kolmannen sijan.

Vanhusten viikolla mukana

Vuotuista Vantaan kaupungin järjestämää Vanhusten viikkoa on vietetty toista kymmentä kertaa lokakuussa. Pääjuhla on pidetty usein Heurekassa. Vuonna 2010 se pidettiin Martinlaakson Martinus-salissa. Marja-Leena Mero on juontanut juhlan.

Buldersissa viihdytään, bocciaa pelataan

Vantaanjoen rannalla kaupungin omistama mökki Bulders kokoaa kerholaiset kesätorstaisin kesä-elokuussa. Toukokuun lopulla pidetään siivoustalkoot ja kesäkausi on aloitettu lettujen ja makkaran paistolla. Kahvitarjoilut on hoidettu nyyttikesteinä kahvinkeitäjäiden vaihdellessa eri vuosina.

Buldersin vastaavina ovat toimineet Marja-Leena ja Matti Nuora, Kaarina Kantola sekä Sinikka ja Tuomas Honkamaa, viime vuosina Tuula ja Sven Pettersson. Vuonna 2015 Buldersiin hankittiin uusi muurin pohjalettupannu, ja kaasua kuluu joka kesä.

Buldersissa on harrastettu tikanheittoa, mölkkyä ja bocciaa. Bocciaa on pelannut 18-28 kerholaista, kerrotaan vuodelta 2008. Boccian peluusta onkin tullut erittäin suosittu. Boccian peluuta ei kuitenkaan rajoitu Buldersiin vaan kerho on vastannut menestyksekkäästi myös EKL:n Uudenmaan piirin

kilpailuista.

Vuonna 2007 yhdistys järjesti Kaivoksen kentällä piirin mestaruuskilpailut, joissa Jaakko Lindroos toimi kilpailuvastaavana. Sen jälkeenkin yhdistys järjesti piirin joukkue- ja henkilökohtaisia mestaruuskilpailuja Kaivoksen kentällä. Ne onnistuivat niin hyvin, että piiri esitti yhdistykselle toivomuksen jatkaa kilpailujen järjestämistä. Sen jälkeen kilpailuja on järjestetty Martinlaakson kentällä jo viidesti, ja yhdistyksen jäsenet ovat osallistuneet järjestelytalkoisiin runsaasti.

Vuonna 2015 yhdistys ei kilpailuista vastannut, mutta elokuussa 2016 oltiin taas kilpailuvastuussa ja onnistuttiin erinomaisesti. Kiitosta on tullut myös kilpailijoilta ja pokaalejakin on kertynyt yhdistyksen monen jäsenen kaappiin yli kymmenen vuotta kestäneenä harrastuskautena. Yhdistykseen harrastuksen ovat tuoneet Elis Grönlund, Jaakko Lindroos ja Per-Göran Lundqvist 2000-luvun alussa.

Talkoorinki auttaa ja korjaa

Miesten talkoorinki valmisti Arkin lattiapinnoituksen keväällä 2008. Kerholaiset ovat saaneet heiltä kotiapua kodin ongelmatilanteissa, mm. lampunvaihdoissa.

Talkoorinkiläiset maalasivat Buldersin mökin ulkopuolelta vuonna 2010. Saman vuoden syksyllä he tekivät talkoilla Arkin nuorisotilan remonttia. Talkooringissä ovat olleet Jouko Tukiainen, Sven Pettersson, Tuomas Honkamaa, Matti Nuora, Pentti Heimonen, Tauno Saari ja Martti Määttä.

Tanssin tahtiin - kuntoilun rytmiin

Yleisölle avoimia tansseja on säännöllisesti järjestetty kerran kuussa, perjantaisin. Elävää musiikkia ei ole unohdettu vaikka karaokenkin tahdissa on jo useana vuonna tanssittu. Alkuvuosien tahdittajan, Kalle Partasen yhtyeen jälkeen on tahdistaa vastannut Heimo Lajusen yhtye. Lajunen on säestänyt laulajia ja tanssittanut kerhon jäseniä myös pikkujouluissa. Kolmihenkinen yhtyeen basistina on Kari O.Korhonen.

Kerhossa toimii myös kuntoilijoiden ryhmä, joka on kokoontunut tiistaisin. Kuntosalilla kävijöitä ovat ohjanneet omat ohjaajat Pekka Karhunen, Marja-Leena Nuora, Pentti Tikkanen ja Alpo Salmela. Kuntosali on kerholaisten käytössä tiistaisin, torstaisin ja perjantaisin.

Uutta Mimmi-kerho ja englantia

Vuonna 2010 toivottiin englannin kielen kerhoa. Seuraavana vuonna opiskelu pääsi alkuun Tarja Aholan johdolla. Alkeista aloitettiin. Kerholaisille tilattiin oppikirjat ja kurssiin liittyviä äänitteitä kuunneltiin. Opiskelijoiksi saatiin 10-12 kerholaista ja kaksi ensimmäistä vuotta oppilaat jaksoivat, mutta sitten innostus hiipui.

Vuonna 2011 Marja Leppänen perusti jäsenten toivomuksesta naisjäsenille oman kulttuurikerhon "Tyttökullat". Seuraavan vuonna päästiin toiveista toimintaan. Kerho kokoontui joka kolmas keskiviikko. Jäseniä on 20, joista 10-12 tavallisesti paikalla. Nimi kuitenkin koettiin "tytötteleväksi" ja niin kerho sai uuden nimen vuoden 2016 alusta, "Mimmit".

Ensimmäisenä vuonna keskusteltiin kirjallisuudesta ja kirjailijoista ja niihin liittyen teatterista. Käytiin näyttelyissä ja tehtiin kulttuuriretket Helsinkiin ja Tampereelle. Tampereella tutustuttiin mm. tuomiokirkkoon ja Vapriikkiin. Mimmit valmisti myös ohjelmia yhdistyksen kerhopäiviin. Ensimmäisessä kerrottiin lapsuuden kokemuksista, lähinnä kansakouluajoista, ja laulettiin lapsuusajan lauluja. Toisena vuonna jatkettiin samoista aiheista, mutta nyt jo aikuisemmista ajoista, lähinnä tanssi-ian muistoista.

Muutaman kerran, mm. 2012 on saatu nauttia nauruterapiasta. Vuonna 2013 terapeutisesti nauratti Eija Wiik, aikaisemmin mm. Vesa Karvinen. Terapeuttista apua kerholaisille on tarjonnut 2012 ja 2013 teatteriryhmä Rypyttömät.

Ajan hermolla verkossa

Vuonna 2003 oli aloitettu tietokonekurssit. Ne ovat osoittautuneet suosituiksi. Arkki Cafén yhteyteen kaupunki on hankkinut tietokoneita, joita eläkeläiset

saavat käyttää keskiviikkoamuisin. Opastusta on annettu osallistujien omilla koneilla kannettavien yleistyttyä. Osallistujia on ollut keskimäärin 10-15. Vuonna 2012 päätettiin kerholle hankkia oma ”läppäri”.

Werkkoviesticijat on alkuaan vapaaehtoisvoimin perustettu ryhmä, jonka seniorijäsenet ovat opettaneet toisia senioreja. Sen jälkeen siitä tuli osa EKL:n organisoimaa valtakunnallista toimintaa. Jäseniä oli korkeimmillaan pari sataa, mutta lukumäärä on nyt laskenut muutamalla kymmenellä.

Myyrmäen Eläkkeensaajista ryhmässä ovat toimineet mm. Eero Pollari, Elis Grönlund, Jaakko Lindroos, Matti Ståhl ja Pentti Heimonen. Werkkoviesticijat ovat yhteistyössä EKL:n kanssa kurssittaneet Rajaniemessä Werkkoviesticijain jäseniä. Myös tuetulla lomalla olleet ovat voineet osallistua.

Yhdistyksen internet-sivujen osoite on: myyrmaki.elakkeensaajat.fi

Naapurit tutuiksi ja kaukokaipuuta

Kotimaanmatkoja on ollut hyvin runsaasti. Vierailukohteina ovat olleet ensinnäkin lähiseudun muut eläkkeensaajien yhdistykset.

Yhdistysten ”Vuoroin vieraissa käydään” on perinnettä jo usean vuosikymmenen takaa. Vuonna 2007 käytiin yhdistyksen merkkipäivillä tai muuten Loviisassa, Tapiolassa ja Klaukkalassa. Vuonna 2008 retkeiltiin Lammaslammella, Kuusjärvellä, Pohjan kisakeskuksessa, Automuseossa, Alppiruusu puutarhalla, Luukissa sekä Kisakeskuksessa ja ulkoilupäivä vietettiin Eerika-puutarhalla.

Imatralla on käyty, Fazerilassa on seurattu makeisten valmistusta ja saatu suu makeaksi. Ruskamatka tehtiin Lappiin 2008 ja Mäntsälään lähdettiin tanssimaan. Pietarissa käytiin 2009, samana vuonna myös Riiassa ja Tukholmassa. Joulumatka v. 2009 tehtiin Lautsiaan, Tammisaaren reissattiin 2011 ja samana vuonna pistäydettiin Luukissa. Vuonna 2011 matkustettiin Ahvenanmaalle ja Pietariin. Yhdistyksen juhluvuonna 2016 tehtiin kesäretki Hämeen Luontokeskukseen ja Liesjärven kansallis-puistoon Tammelaan kesäkuussa.

Tallinna tuntunee jo kotiseudulta. Vuonna 2007 matkattiin Pärnun kylpylään ja

Estonia-teatteriin katsomaan operettia Wieniläisverta. Joulumatkalla on käyty Haapsalussa, 2008 nautittiin musikaalista My Fair Lady, 2009 lähdettiin Saarenmaalle ja Estoniassa seurattiin Kolmen muskettisoturin seikkailuja. Balettimatka tehtiin Viroon 2009 ja 2010 katsottiin Lepakko. Pisin ulkomaanmatka tehtiin 2012 Garda-järven maisemiin Italiaan. Vuonna 2015 tehtiin tulppaanimatka Hollantiin. Virossa käytiin 2013.

Matkavastaavina ovat pitkään toimineet Simo Riemunen ja Maire Sievinen. Vuoden 2016 alussa valittiin neljän hengen matkavastaavien ryhmä, johon kuuluvat Aila Luukkonen, Pentti Kauko, Pirkko Ståhl ja Maire Sievinen.

Teatterin taika houkuttaa

Teatterin taikasta on tietenkin nautittu myös kotimaassa. Vuonna 2007 katsottiin Arena-teatterissa Tabe Slioorin tarina. Vuonna 2011 tehtiin teatterimatka Lahteen, jossa katsottiin Mustalaisleiri muuttaa taivaaseen. Riihimäellä on katsottu Syntipukki. V. 2014 helmikuussa katsottiin Kaupunginteatterissa Hotelli Paradiso. Vuonna 2015 käytiin teatterissa Riihimäellä (Särkelä itte), Helsingissä (Lainavaimo), Lahdessa (Myrskyluodon Maija) ja Hämeenlinnassa (Kalle Aaltonen). Vuoden 2016 teatteriantia olivat operetti Wieniläisverta Helsingissä ja Kaktuksen kukka Arena-teatterissa. Ohjelmassa oli myös konsertti Virran viemää. Ylen Pasilan studiossa oltiin seuraamassa Uutisvuotoa 2014.

Umpimähkään ”Umpimähkään”

Umpimähkä-matkat, joiden päämäärä selviää osanottajille vasta bussin ollessa lähdössä, aloitettiin vuonna 1990. Vuonna 2007 tehtiin matka Hankoon ja ”kovassa myrskyssä” Bengskärin majakalle. 2008 Hollolaan ja Lahteen (70 henkeä), 2009 Mustion kartanoon sekä Fiskarsin ja Billnäsin ruukkeihin. Vuonna 2012 se tehtiin Hyrsylään ja Paikkarin torppaan, 2013 olivat kohteina Mustialan puutarha ja Verlan museo.

Osallistutaan ja opitaan

Myyrinkodissa on järjestetty Vantaan kaupungin kulttuuritoimen ja yhdistysten voimin Säpinää senioreille ja niissä on esitelty omaa toimintaa. Ikäinstituutin "Vie vanhus ulos" -kampanjaan osallistuttiin 2013.

Kerhon jäseniä ja ohjaajia on kurssitettu monin tavoin: heitä on osallistunut mm. tasapainokurssille, opintosihteerikurssille, kunto-ohjaajakurssille, 2009 tiedottajakurssille ja Muistiluotsiin vuonna 2013. Kerhon jäseniä on osallistunut myös mm. EKL:n Uudenmaan piirin järjestämiin koulutusristeilyseminaareihin vuosina 2007-2016..

Kerhossa toimii perinneryhmä. Perinnepäivää on vietetty vuodesta 2009. Tilaisuuteen on voinut tuoda entisiä aikoja ja tapoja kuvaavia tavaroita.

Vuonna 2011 otettiin jäsenten toiveiden esittämistä varten käyttöön aloitelaatikko maanantaikerhossa.

Nimekkäitä vierailijoita ja tietoa

Aktiivinen kerholainen saa maanantaisin hyvin monipuolista tietoa jotakuinkin kaikilta elämäniloilta ja voi nauttia toisten kerholaisten ja ammattitason viihteestä.

Kerholaisille on selostettu Vantaan kunnallispolitiikkaa, kerrottu sosiaali- ja terveyspalveluista sekä Myyrmäen terveyskeskuksen palveluista. Korttelipoliisi on käynyt kertomassa kodin-turvallisuusasioista. On tehty tutuksi seurakunnan vapaaehtoistyötä, kerrottu omaishoidosta ja on esitelty vanhusväestön hyväksi suunniteltuja toimia. Useat yritykset ovat käyneet esittelemässä tuotteitaan.

Esitelmii ovat pitäneet vantaalaiset kunnallispoliitikot ja virkailijat, mm. Eija Grönfors, Markku J.Jääskeläinen, Jukka Hako (joka esitteli kirjaansa Kampakeramiikasta kauppakeskukseen), Kimmo Kiljunen (eläkeläispolitiikka), Sirkka-Liisa Kähärä, johtava lääkäri Matti Lyytikäinen, kirkkoherra Jaakko Simojoki, Bengt Eriksson (Vantaan historia 1500-luvulta ja Talonpoikaispurjehdus), filosofi Timo Airaksinen (esitelmä Mielenrauha ja onnellisuuden edellytykset) ja maahanmuuttaja Aadan Ibrahim.

Tietoa on saatu Asahi-voimistelusta, kuulonhuollosta. Muistista, terveellisestä ruuasta, mehiläisten hoidosta, merikotkien bongauksesta ja hyötykasveista. On voitu mittauttaa verensokeri ja rasvaprosentti.

Asiantuntijoiden lisäksi kerhon jäsenetkin ovat kantaneet ansiokkaasti kortensa kekon tiedon ja taidon osalta. Kuulonhuoltoa on selostanut Sinikka Auranen, Kaarina Kantola kertonut itsehoidosta, Maija-Leena Mero kertonut sota-aikaan liittyvistä aiheista (Ässärykmentti, lotat, sotainvalidit, sota-ajan viihde), Pentti Heimonen esitellyt Gero-pilottihanketta sekä Leo Karetvaara kertonut Suomen itsenäisyyteen johtaneista tapahtumista vuosilta 1915-1918.

Näyttelijät Laura Jurkka ja Seela Sella ovat vierailleet, kuin myös runoilija Tommi Taberman.

Veteraanipäivä, pikkujoulu ja tasavuosijuhla

Veteraanipäivää vietetään huhtikuussa. Kahdesti vuodessa järjestetään tiettyjä ikävuosia täyttäneille juhlat kakkukahveineen. Pikkujoulua vietetään myös joka vuosi. Vuonna 2007 vietettiin pikkujoulua Karjalatalolla, mukana 80 ”tonttua”. Pikkujoulut on useiden vuosien ajan järjestetty FurCenterissä, Turkistuottajien tiloissa. Siellä ovat viihdyttäneet mm. Erkki Liikanen hanuristi Mika Huusarin säestämänä. Pikkujoulua on vietetty myös muiden yritysten tiloissa, mm. ISS:n talon ravintolassa.

Talous pidetty kunnossa

Yhdistyksen toiminta rahoitetaan jäsenmaksuilla, kerhokahvirahalla, Arkki Cafén talkootyöstä saaduilla korvauksilla, arpajais-, leivonta- ja käsityömyyjäisten tuotoilla sekä Vantaan kaupungin myöntämällä toimintatuella. Tuloilla on tuettu matkoja, retkiä ja opintotoimintaa. Jäsenmaksu oli 15 euroa jäseneltä useiden vuosien ajan. Jäsenmaksua nostettiin viidellä eurolla vuonna 2015 johtuen liiton jäsenmaksun korotuksesta.

Vuonna 2011 osallistuttiin Plan Suomi Säätiön kansainväliseen keräykseen. Vuonna 2012 yhdistys avusti Zimbabwen orpolapsitoimintaa lahjoituksin.

TUOKIOITA ELÄMÄSTÄ

Raakel Kananen: Matkoista tietokilpailuihin

Suvantotiellä oven avaa iloiselta vaikuttava *Raakel Kananen*, 82, yhdistyksen perustajajäsen. Muistikuvat yhdistyksen alkuvuosilta ovat säilyneet Raakelilla hyvin mielessä.

Raakel on Nivalasta, pohojalaasia, ja samaa heimoa on aviomies Olavikin. Helsingissä tutustuttiin, sinne piti lähteä leipää tienaamaan.

”Koti oli pieni, meitä oli viisi sisarusta, joista kaksi on vielä elossa.”

Nurmijärven ja Helsingin kautta tie vei Vantaalle, upouuteen asuntoon 1973. Raakel on ehtinyt tienata leipää mm. emännän apulaisena, ollut iltatoissa, on toiminut siivoajana. Lapsia on poika ja tytär.

Siivoustyötä Raakel teki aivoinfarktin iskiessä. Hän oli vähän yli nelikymppinen. Seurasi eläkkeelle siirtyminen. ”Olavi sanoi, että mene nyt johonkin, ethän sinä voi jäädä murehtimaan asioita kotona”.

Lehdessä oli nähty kutsu saapua perustamaan eläkeläisyhdistystä Myyrmäkeen. Raakel lähti kokoukseen ja hänet valittiinkin heti johtokuntaan ja saman tien yhdistyksen ensimmäiseksi sihteeriksi 1976. Johtokunnan jäsenenä hän oli vuosina 1976-98 ja sihteerinä 1976 sekä 1981-83. Rahastonhoitajan tointa hän hoiti 1978-80 ja 1984-94.

Seuraaja kerhon varoja hoitamaan löytyi helposti: ”Olimme asuneet Etelä-Haagassa samassa talossa, jossa asui myös Toivo Jalonen. Sanoin Topille, että kun sinä olet niin tarkka taloyhtiön asioissa, etkö haluaisi hoitaa hommaa minun jälkeeni?” Jalonen valittiinkin.

Raakel Kananen muistaa hyvin kerhon alkuajat: ”Kun meitä oli alkuun vähän tultiin kaikki hyväksi tutuiksi ja ystäviksi, tunnettiin toisemme nimeltä. Minä tykkäsin kun kävimme vierailuilla muissa pääkaupunkiseudulla toimivissa eläkkeensaajien yhdistyksissä. Kaikki työväentalot tulivat niinä vuosina

tutuiksi.” Kerhossa hän käy nykyään perjantaisin ja tykkää tietokilpailuista. Raakelille on myönnetty sekä hopeinen että kultainen ansiomerkki. ”Kumpikaan ei ole tallella murtovarkaan käynnin jäljeltä”.

Muita harrastuksia on ollut matkailu. Moskova, Turkki, Italia, Kanariansaaret on nähty puolison kanssa. Toista kymmentä kertaa on käyty Lapissa hiihtämässä Äkäslompolon, Ylläksen ja Kiilopään maisemissa. Kotiseururakkaus veti osallistumaan Nivalaringin toimintaan. Sen toiminta on hiipunut, kun ”nuorilla ihmisillä on nykyään muita menoja”.

Parasta antia on ollut viihtyminen toisten kerholaisten seurassa, pitkäaikaiset ystävyysuhteet. ”Ystäviähän kaikki tarvitsevat”, Raakel toteaa. Siinä onkin kiteytettynä niin yhdistyksen tarkoitus kuin myös ”ihmisen ikävä toisen luo”.

Oiva Rakkolainen: Mandoliini soi ja sitten banjo

Evakkopojan tarinaa: Räisälästä evakkoon äidin ja kolmen veljen kanssa Ilmajoelle, sieltä nuorena miehenä Kokemäelle, josta löytyi elämäkumppani. Hänen kanssaan rakennustyömies *Oiva Rakkolainen* muutti Vantaalle Mätäojan varren tyhjälle tontille vuonna 1953 omaa kotia rakentamaan. Oiva ja vaimonsa Raili olivat ensimmäiset rakentajat alueella, Martinlaaksontien Vihertiellä.

”Eihän niitä renginpaikkoja maaseudulla kaikille riittänyt, lähdin Helsinkiin”, Oiva kertoo, ja niin hän päätyi rakennustöihin. Helsingissä hän oli rakentamassa mm. Olympialaituria, ajoi naisten pyörällä työmatkoja.

Elämä edistyi. Oma koti nousi vähän kerrallaan, kun velkaa ei haluttu ottaa, ja ”kukapa minulle olisi lainaa antanutkaan”. Rakennustyöt vaihtuivat myöhemmin puhelinyhtiön hommiin. Kun seurallinen karjalainen siirtyi eläkkeelle 1994, oli luontevaa etsiä seuraa muista eläkeläisistä, Myyrmäen Eläkkeensaajien joukosta.

Ensin oli Oiva ja mandoliini, ”jota olin vapaina hetkinä rakennustelineilläkin rämpytellyt. Kun olin reilun vuoden verran käynyt kerhossa, teki mieli soittaa

sielläkin ja Mielosen Kerttu ja Härkösen Elvi keräsivät innokkaasti väkeä laulamaan”. Alkuun he esiintyivät kolmistaan, ensimmäinen keikka oli esiintyä Martoille. Vähitellen laulunhaluisten joukko laajeni lauluryhmäksi ja sen oheen syntyi 2002 Huru-Ukot, kun miehet halusivat laulaa myös keskenään. ”Tuli Jalosen Topi ja muut”. Mandoliini vaihtui kymmenen vuotta myöhemmin banjoon, ”kun siinä on samat soinnut kuin mandoliinissa ja se kuului paremmin”.

Oiva kertoo ihailleensa soittajia jo pikkupoikana. Ei hänellä ollut koulutusta soittoon eikä lauluun, mutta musikaalisuus oli veren perintöä ja soittamalla oppi. Huru-Ukoista tuli hyvin suosittu yhtye. Jotakuinkin kaikki Vantaan eläkeläiskerhot saivat yhtyeen viihdyttämään. Eräänäkin vuonna he esiintyivät 26 kertaa. ”Se oli palkitsevaa, kun pystyi nyppimään kuulijoiden suupielää”,

Vaimo menehtyi useita vuosia sitten, ja Oiva muutti lähelle kerrostaloon. ”Vaihdettiin tyttären perheen kanssa kotia”. Toinenkin tytär Oivalla on.

Aivoinfarkti lopetti soiton. Sävelkorva soisi, mutta ”käsi ei ehdi mukaan siihen, mitä aivot haluaisivat.” Autostakin hän järkevästi luopui. Askareet sujuvat, mutta kerhossa käyntiin pitäisi saada kyyti. Musiikista nauttimista eikä jutun sujuvuutta infarkti ole vienyt. Ikää Oivalla on 85 vuotta.

Toivo Jalonen: Rukkitehtaalta konduktööriksi

Kiikka tunnettiin aikoinaan rukkikipitäjänä. Rukkeja valmistettiin kahdessa tehtaassa, toinen viidenkymmenen, toinen kahdeksankymmenen rukin päivävauhdilla. Kun *Toivo Jalonen* 17-vuotiaana aloitti työuransa, rukkitehdas oli hänen ensimmäinen työpaikkansa, se pienempi, jossa hänen isänsä oli pomona. Toivo aloitti autonapumiehenä, mutta sorvasi myöhemmin urakkapalkalla rukin osia. Sinä tienasikin paremmin.

”Meidän perheellä oli kotina pieni mökki. Piti mennä siihen työhön, jota oli tarjolla. Meillä oli kotona paikallinen puhelinkeskus. Pikkusiskoni hoiti sitä, välitti puheluja kunnan keskukseseen ja sieltä niitä yhdistettiin kauemmas.”

Kiikka, joka nyt on osa Sastamalaa, oli myös kuttupitäjä. ”Meillä oli kuttuja. Niitä lypsettiin ja maidosta tehtiin kutunjuustoa. Siinä oli voimakas maku, mutta kun siihen tottui, se oli suurta herkkua.” Nyt lehtien ruokapalstoilla näkyy paljon ohjeita, joissa on vuohenjuustoa.

Kotoa täytyi lähteä leveämmän leivän ääreen. Topi muutti 23-vuotiaana Helsinkiin ja pääsi rautateille asemamieheksi. ”Tuurasin ensin asemamiesten lomiamia. Sytytettiin ja sammutettiin lyhtyjä. Sitten pääsin junamieheksi.” Sen jälkeen seurasi konduktöörikurssi ja reissaaminen ympäri maata, myös Pietariin.

Eläkkeelle konnarit pääsivät 58-vuotiaana, varastomiehet ja muut 63-vuotiaana. Eläkevuosia on Topille, 88, kertynyt jo täydet kolme kymmentä. Toinen pojista on seurannut isänsä jälkiä: ”Odottelee jo eläkkeelle pääsyä.”

Kun Topi suunnitteli liittymistä eläkeläisyhdistykseen, Helvi-vaimo sanoi: ”Mennään yhdessä”. Niin he menivät. Puoliso menehtyi pitkäaikaiseen sairauteen kolmisen vuotta sitten. Tuli yksinäistä. Topiltakin on leikattu eturauhassyöpä; se saatiin kuriin. Onneksi toinen pojista asuu aivan lähellä ja toinenkin Helsingissä. Lastenlapsia on neljä.

Toivo Jalonen hoiti yhdistyksessä rahastonhoitajan tointa 1994 - 98 ja 2001. Hän oli mukana alkuun kävelyporukassa, joka juontui varmasti siitä, että hän oli innokas luonnossa liikkuja, hiihtäjä ja Lapin-kävijä. Toiset lensivät etelään, Topi lähti Ylläkselle hiihtämään tai lenkeille Espoon metsiin. ”Kuskasin poikia autolla sinne lukemattomat kerrat”. Kilpasuunnistaja-poika opasti isää suunnistuksessa, mutta ei isäukko aina porukan mukaan lähtenyt, vaan omia reittejään ja ”olin monta kertaa kokoontumispaikassa ennen muita”.

Topi ja Nokialta kotoisin oleva vaimo olivat innokkaita tanssimaan, mm. Myyrinkodin ja Arkin lattioilla on pistetty jalalla koreasti. ”Vaimo oli hyvä tanssimaan”.

Topi kertoo, että pienestä on aloitettu, mutta säästämällä elämällä on kaikki onnistunut hyvin. ”Ravintoloissa ei käyty. Ja kun siellä metsissä liikuin, minä olin sellainen repustasyöjä muutenkin”.

Väinö Herlin: Huru-Ukot ilahduttivat laulullaan

Väinö Herlin, 88, muisteli mielellään erityisesti Huru-Ukkojen toimintaa. ”Lankomies kävi kerhossa. Hän kertoi, että siellä harrastettiin kuorolaulua. Se kiinnosti niin, että minäkin menin mukaan”.

Kuoro oli tarkoitettu kaikille laulamisesta kiinnostuneille kerholaisille. Kun Oiva Rakkolaisen johdolla perustettiin Huru-Ukot, hän liittyi siihenkin. ”Siellä olivat Toivo Jalonen, Matti Nuora, Kalle Willman, Rouhiainen... ”Se oli mukavaa aikaa. Oiva säesti banjolla ja laulettiin paljon kerhon tilaisuuksissa, mutta esiinnyttiin myös muiden yhdistysten tilaisuuksissa, Katriinan sairaalassa, yksityistilaisuuksissa merkkipäivillä..”.

Väinö kertoili elämästään itse rakentamassaan talossa Vantaanpuistossa. Taloa hän oli rakentanut ”vähän kerrallaan, rahatilanteen mukaan”. Valmista tuli vuonna 1955.

Työura on takana: 50 vuotta Strömbergin Pitäjänmäellä sijaitsevassa tehtaassa työkalusorvaajana. Noin harvinaisen pitkä työura on myös palkittu: presidentin myöntämä Suomen Valkoisen Ruusun Ritarikunnan pronssimitali ja Keskuskauppakamarin kultamitali lämmittävät mieltä.

Eläkkeellä Länsi-Uudeltamaalta Pohjan pitäjältä kotoisin oleva mies on ehtinyt olla jo 23 vuotta, leskenä kahdeksan vuotta. Hänellä on kaksi sisarta. ”Ei minulla ollut lauluopintoja, ei edes kuorotaustaa, kun menin kerhoon. Olen laulanut nuoresta asti. Menin vaan.” Monta ystävyysuhdetta yhä tallella: ”Tultiin hyvin toimeen keskenämme”. Huru-Ukkojen lauluviikko on hyvin edustava.

Väinö Herlin on toipunut monesta vaikeasta tapahtumasta, niiden joukossa pyörätapaturma ja aivoverenkierron häiriö, joka vei hetkeksi näön kesken tiskaamisen. Onneksi hän pääsi kummassakin tapauksessa nopeasti hoitoon eikä niistä ole jäänyt vammoja.

Hän kertoo, että osasi laittaa ruokaa jo vaimon vielä eläessä. Kahvipöytään hän kattoi jututtajalle itse leipomaansa kakkua. Kerhossa käynti ja kavereitten tapaaminen maanantaisin virkistävät yhä mieltä.

Maija-Leena Mero: Vastuuta heikoimmista

Maija-Leena Mero on niitä yhdistysihmisiä, jotka ovat vaikuttaneet monella eri alalla. Ja jaksaa yhä, vaikka sanookin joistakin asioista, että ”nyt saavat toiset jatkaa”.

Paljasjalkainen helsinkiläinen, mutta sukujuuria Satakunnan, Pohjanmaan ja Hämeen puolella. Työskenteli Sotainvalidien järjestön kirjanpitäjänä, kuuli paljon surullisia tarinoita. Vaikka läheskään kaikki eivät kokemuksistaan kertoneet, jotkut ehkä votkapullon jälkeen tai vain kavereilleen. Vähemmän oli niitä, jotka pystyivät kertomaan. ”Ei sieltä sodasta miehet samanlaisina pois tulleet, kuin sinne mennessään olivat olleet”, sanoo Maija-Leena.

Yhteiskunnallinen aktiivisuus on osin vanhempien peruja: ”Isoisä oli perustamassa SDP:n osastoa Lempäälään, isä oli muurari”. Työväentaustaa siis kotoa ja halua vaikuttaa yhteiskunnallisesti. Myös vuosikymmen sitten edesmennyt aviomies Tenho vaikutti, oli mm. yhdistyksen puheenjohtaja.

Jäsenyyksiä ansioluettelosta, listaa lyhennettynä: vaalilautakunta, sosiaalilautakunnan puheenjohtaja, Martinlaakson koulun kouluneuvosto, Vantaan kaupunginvaltuusto, tasa-arvoasiaintoimikunnan varapj. Lastenlinnan liittohallituksen varapj., Jorvin sairaalan kuntainliitto, pääkaupunkiseudun yhteistyövaltuuskunta, Peijaksen sairaanhoitoalueen johtokunnan varajäsen, Vantaan kaupunginhallitus.

”Lasten kohtalot koskettivat”, muistelee kouluikäisen lapsensa menettänyt, nyt tyttären ja pojan äiti ja neljän lapsenlapsen isoäiti.

Myyrmäen Eläkkeensaajien toiminnassa Maija-Leena on ollut pitkään ja monessa mukana, mm. yhdistyksen edustajana Vantaan vanhusneuvostossa ja EKL:n Uudenmaan piirissä ja muissa edustustehtävissä. Kerhossa hän on

esiintynyt ohjelman suorittajana.

”Mikään ei ole kuin ennen”, huokaisee Maija-Leena, ”Ennen tunnettiin toisemme ja oltiin läheisempiä”. Mutta ei hän mennyttä takaisin toivo.

”Toivon, että voisimme järjestää eri keskusjärjestöihin kuuluvien eläkeläisyhdistysten kesken joskus yhteisen tilaisuuden, kuten silloin, kun viisi eri yhdistystä järjesti yhteisen juhlan. Ettei aina oltaisi vain omassa porukassa, vaan yhdessäkin tehtäisiin jotain. Vaikka muutaman vuoden välein.”

Eläkeläisten määrä lisääntyy kovasti lähivuosina, joten jokaiseen yhdistykseen heitä riittää. ”Meillä alkaa olla tilan puute. Mihin me mahdutaan?”, Maija-Leena pohtii. ”Meillä on jäseniä Martinlaaksosta, Kaivokselasta, Louhelasta, Pähkinärinteestä... Pitäisiköhän perustaa uusia yhdistyksiä?”

Milläs voimilla sitä yhä jaketaan? ”Kuntosalijumppa huolehtii kropasta. Henkistä hyvinvointia edistää yhdistyksen ystävöiminta, ihmisten kaveruus ja ystävyys. Mimmit on hieno porukka.”

Yhdistyksen toimihenkilöt 2006-2016

Puheenjohtajat

Marja-Leena Nuora 2006-2012, Pentti Kauko 2013-2015,
Marja Leppänen 2016

Varapuheenjohtajat

Simo Riemunen 2008, 2010-2011, Pentti Kauko, 2012,
Simo Riemunen 2012, Marja-Leena Nuora, 2013-2014,
Eero Salo 2015, Timo Saarinen 2016

Sihteerit

Irja Pollari 2006-2011, Pirjo Kumlin 2012-2015, Marja Pulli 2016

Taloudenhoitajat

Raili Piisku 2006-2010, Pirjo Kumlin 2011, Ritva Korte 2012,
Marja Leppänen 2013 – 2015, Seija Mukala 2016

Palkitsemiset 29.10.2016

Tunnustusmitali

Raakel Kananen

Kultainen ansiomerkki

Alli Grönlund, Elis Grönlund, Pentti Heimonen, Marketta Huppunen,
Kaarina Kantola, Leo Karetvaara, Per-Göran Lundqvist, Irja Pollari

Hopeinen ansiomerkki

Marjatta Ahonen, Sinikka Honkamaa, Tuomas Honkamaa, Pentti
Kauko, Pirjo Kumlin, Pirjo Lietzén Martti Määttä, Sven Pettersson,
Marja Pulli, Anja Rosendahl, Eero Salo, Maire Sievinen, Toini
Ullgrén, Lilja Vieri, Pentti Vieri